

se, om de Grunde, som Folketinget har anført for at gaa bort fra det Standpunkt, Landstinget i sin Tid indtog, er rigtige. Men det skal vi ikke komme op at strides om; vi enes nok, enten i Aar eller næste Aar, om, at der maa komme en Definition af Begrebet „lukkede Døre“, som Offentligheden er tilfreds med. Man er nemlig ikke tilfreds med, at skønt det hedder sig, at Retsforhandlingen finder Sted for lukkede Døre, kan man se den gengivet mangfoldige Steder.

Det ærede Medlem var inde paa et Spørgsmaal, som selvfølgelig er vanskeligt nok, nemlig Spørgsmaalet om Forholdet mellem Administration og Domstole ved Bevilling af Skilsmisse, og det ærede Medlem mente, at det, at Sager for Domstolene ikke vil være absolut hemmelige; vil være en Tilskyndelse til at gaa over til Administrationen. Det er rigtigt. Jeg bestræbte mig derfor ogsaa for at faa Paragraffen om lukkede Døre affattet saaledes, at den var absolut sikker, netop for ikke at styrke Tendensen til at gaa til Administrationen af Frygt for, at Domstolene ikke skulde være hemmelige. Men lad os overveje det i Udvalget.

Jeg takker ligeledes det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen), der jo navnlig dvælede ved § 3, som jeg nu har udtalt mig om.

Overfor det ærede 12de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) maa jeg sige, at jeg i og for sig troede, han vilde have været godt tilfreds med den Ændring, der er foretaget i Ministeriets Forslag med Hensyn til Eden. Jeg synes, at vi her er gaaet meget vidt, og at vi ikke godt kan gaa videre. Selvfølgelig er jeg klar over, at det ærede Medlem ogsaa billiger denne Ændring, men formentlig ønsker han; at vi skulde være gaaet endnu videre. Det tror jeg nu ikke; jeg mener, at Eden spiller en saadan Rolle i Masser af Sager, at man ikke kan gaa bort fra den. Hvis det ærede Medlem vil tale med Dommere, som har meget at gøre med Edsaflæggelse, vil han høre det samme fra overordentlig mange af disse, navnlig fra dem, som har med Paternitets-sager at gøre; de er overbeviste om, at Eden spiller en stor Rolle med Hensyn til i sidste Øjeblik at afholde vedkommende fra at afgive en falsk Forklaring. Jeg kan derfor ikke gaa med til det, som det ærede Medlem ønskede. Forslaget gaar jo ud paa, at man en Gang i sit Liv skal erklære, at saadan og saadan er Forholdet, hvorefter man staar til Troende uden Edsaflæggelse, og jeg synes, at for Folk, som ikke har afgivet en saadan

Erklæring, kan der ikke været noget generende i at skulle aflægge Ed.

Jeg takker endnu en Gang de forskellige Ordførere for deres Stilling og haaber, at vi i Udvalget skal blive enige. Jeg vil til anden Behandling foreslaa enkelte formelle Ændringer og een reel Ændring, idet nemlig Retsplejerraadet og Sagførerraadet meget indstændigt har bedt om Lov til at eksistere endnu et Par Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Nygart: I Henhold til Ønsker, der er udtalt under Forhandlingen om at faa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg, skal jeg foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 11½ med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

2) Første Behandling af:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og Storbritannien den 1. Maj d. A. afsluttet Konvention om en Fornyelse for en yderligere Periode af 5 Aar fra den 4. Maj f. A. at regne af den i London den 25. Oktober 1905 undertegnede og ved Konventioner af 3. Marts 1911 og 3. Maj 1916 fornyede Konvention angaaende Afgørelse ved Voldgift af visse Klasser af Spørgsmaal, som maatte opstaa mellem de to Regeringer.

Mødet hævet Kl. 3²⁰.